

Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

► **B**

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) Nr. 906/2014

(2014. gada 11. marts),

**ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 attiecībā uz valsts
intervences izdevumiem**

(OV L 255, 28.8.2014., 1. lpp.)

Labota ar:

► **C1**

Kļūdu labojums, OV L 291, 7.10.2014., 19. lpp. (906/2014)

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) Nr. 906/2014

(2014. gada 11. marts),

ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 attiecībā uz valsts intervences izdevumiem

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 20. panta 2. un 3. punktu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu intervences pasākumi, kas regulē lauksaimniecības tirgus, ir jāfinansē Savienībai atbilstīgi lauksaimniecības nozares tiesību aktu noteikumiem. Savienības finansējamo summu attiecībā uz valsts intervences pasākumiem nosaka, pamatojoties uz gada pārskatiem, ko sagatavojušas maksājumu aģentūras.
- (2) Valsts intervences izdevumi var būt ļoti dažādi. Tāpēc attiecībā uz katru darbību kategoriju ir jāprecizē tas, par kādiem izdevumiem var pretendēt uz Savienības finansējumu, un jo īpaši tas, ar kādiem nosacījumiem var segt minētos izdevumus. Šim nolūkam būtu jānosaka atbilstības nosacījumi un attiecināmo izdevumu aprēķina metodes. Turklāt būtu jāprecizē, kādos gadījumos šie izdevumi jāiegrāmato, pamatojoties uz maksājumu aģentūru faktiski reģistrētajiem elementiem vai pamatojoties uz Komisijas noteiktajām standarta summām.
- (3) Lai dalībvalstis, kuru valūta nav euro, varētu saskaņoti konsolidēt savus izdevumus un izmaksas valsts valūtā un euro, būtu jāprecizē nosacījumi, ar kādiem tiek iegrāmatotas intervences krājumu glabāšanas darbības, un jānosaka piemērojamais maiņas kurss.
- (4) Intervences krājumu glabāšanas darbību vērtības noteikšana ir atkarīga arī no darbību veida un no piemērojamajiem lauksaimniecības nozares tiesību aktiem. Tāpēc būtu jāparedz vispārējs noteikums, kurš paredz, ka iepirkto un pārdoto daudzumu vērtība ir vienāda ar to maksājumu un ieņēmumu summu, kuri veikti vai jāveic par fiziskajām darbībām, un īpaši noteikumi un īpaši gadījumi, kas jāievēro.

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.

▼B

- (5) Šajā regulā paredzētie pasākumi aizstāj attiecīgos noteikumus, kas izklāstīti Komisijas Regulā (EK) Nr. 884/2006 ⁽¹⁾, kura atcelta ar Komisijas Deleģēto regulu (ES) Nr. 907/2014 ⁽²⁾,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu paredz nosacījumus un noteikumus, kas piemērojami ar intervences krājumu glabāšanu saistīto intervences pasākumu izdevumu finansēšanai no Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF).

2. pants

Intervences krājumu glabāšanas pasākumi

Intervences krājumu glabāšanas pasākumos var ietilpt krājumu iepirkšana, glabāšana, transportēšana un nodošana un lauksaimniecības produktu pārdošana un cita veida realizācija saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti piemērojamajos lauksaimniecības nozares tiesību aktos un šajā regulā.

3. pants

To intervences izdevumu finansēšana, kas radušies saistībā ar intervences krājumu glabāšanas darbībām

1. Saistībā ar 2. pantā minētajām intervences krājumu glabāšanas darbībām ELGF saskaņā ar intervenci finansē turpmāk minētos izdevumus ar nosacījumu, ka atbilstošie izdevumi citādi nav noteikti piemērojamajos lauksaimniecības nozares tiesību aktos:

- a) finansiālās izmaksas par līdzekļiem, ko dalībvalstis mobilizējušas, lai iepirktu produktus, saskaņā ar I pielikumā noteiktajām aprēķina metodēm;
- b) izdevumus par fiziskajām darbībām, kas saistītas ar iepirkšanu, pārdošanu vai citiem produktu nodošanas veidiem (produktu ievietošana noliktavā, glabāšana un izvešana no noliktavas saskaņā ar intervences krājumu glabāšanas shēmām), kā minēts II pielikumā, pamatojoties uz vienādām Savienības standarta summām, kas aprēķinātas saskaņā ar III pielikumā noteiktajām metodēm;

⁽¹⁾ Komisijas 2006. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 884/2006, ar ko nosaka sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 1290/2005 attiecībā uz intervences krājumu glabāšanas pasākumu finansēšanu, ko veic Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonds (ELGF), un intervences krājumu glabāšanas darbību iegrāmatošanu, ko īsteno dalībvalstu maksājumu aģentūras (OV L 171, 23.6.2006., 35. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2014. gada 11. marta Deleģētā regula (ES) Nr. 907/2014, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 attiecībā uz maksājumu aģentūrām un citām struktūrām, finanšu pārvaldību, grāmatojumu noskaidrošanu, nodrošinājumiem un euro izmantošanu (skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 18. lpp.).

▼B

- c) izdevumus par fiziskajām darbībām, kas nav obligāti saistītas ar iepirkšanu, pārdošanu vai citiem produktu nodošanas veidiem, pamatojoties uz standarta summām vai uz nestandarta summām saskaņā ar noteikumiem, kurus Komisija noteikusi lauksaimniecības nozares tiesību aktos, kas attiecas uz šiem produktiem, un IV pielikumā;
- d) izdevumus, kas saistīti ar transportēšanu dalībvalsts teritorijā vai ārpus tās vai ar eksportu, pamatojoties uz standarta summām vai uz nestandarta summām, kuras jāapstiprina saskaņā ar procedūru, kas minēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1308/2013 ⁽¹⁾ 229. panta 2. punktā;
- e) glabāto produktu vērtības samazināšanos saskaņā ar aprēķina metodēm, kas noteiktas V pielikumā;
- f) starpību (ieguvumi un zaudējumi) starp produktu uzskaites vērtību un realizācijas cenu vai starpību, kas radusies sakarā ar citiem faktoriem.

2. Neskarot īpašus noteikumus un noteicošās dienas, kas paredzētas šīs regulas pielikumos vai lauksaimniecības tiesību aktos, attiecībā uz dalībvalstīm, kuru valūta nav euro, šā panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētos izdevumus, ko aprēķina, pamatojoties uz euro noteiktām summām, un izdevumus vai ieņēmumus, kas saskaņā ar šo regulu veikti valsts valūtā, atkarībā no gadījuma konvertē valsts valūtā vai euro, pamatojoties uz pēdējo maiņas kursu, kuru Eiropas Centrālā banka noteikusi pirms tā grāmatvedības gada, kura laikā maksājumu aģentūra ir iegrāmatojusi darbības.

Šīs regulas piemērošanas vajadzībām grāmatvedības gads ir periods, kas minēts Deleģētās regulas (ES) Nr. 907/2014 3. panta 3. punkta a) apakšpunktā.

4. pants

Intervences krājumu glabāšanas darbību vērtības noteikšana

1. Iepirkto un pārdoto daudzumu vērtība ir vienāda ar to maksājumu vai ieņēmumu summu, kuri veikti vai jāveic par fiziskajām darbībām, izņemot šajā pantā minētos īpašos noteikumus un ievērojot:

- a) VI pielikumu attiecībā uz iztrūkstošajiem daudzumiem;
- b) VII pielikumu attiecībā uz bojātiem vai iznīcinātiem produktiem;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1308/2013 ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

▼B

c) VIII pielikumu attiecībā uz noliktavā ievietotajiem produktiem, kuru pārņemšana ir atteikta.

2. Iepirkto daudzumu vērtību nosaka attiecībā uz produktu daudzumiem, ko ievieto noliktavā, pamatojoties uz valsts intervences cenu, ņemot vērā palielinājumus, piemaksas, samazinājumus, procentus un koeficientus, kas saskaņā ar lauksaimniecības nozares tiesību aktos noteiktajiem kritērijiem piemērojami valsts intervences cenai iepirkšanas laikā.

Tomēr VI pielikumā un VII pielikuma 2. punkta a) un c) apakšpunktā minētajos gadījumos un situācijās palielinājumus, piemaksas, samazinājumus, procentus un koeficientus neņem vērā.

To produktu vērtību, kuri ir sabojājušies vai iznīcināti dabas katastrofu vai pārāk ilga glabāšanas perioda dēļ, kā minēts šīs regulas VII pielikuma 2. punktā, nosaka ar Komisijas īstenošanas aktu. Minēto aktu pieņem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Neskarot V pielikumu, to produktu vērtība, kurus dara pieejamus un finansē no Eiropas Vistrūcīgāko personu atbalstīšanas fonda, ir valsts intervences cena, kas piemērojama katra gada 1. oktobrī. Dalībvalstīs, kuru valūta nav euro, intervences produktu uzskaites vērtību konvertē valsts valūtā pēc attiecīgā gada 1. oktobrī piemērojamā valūtas maiņas kursa.

Ja intervences produktus nodod no vienas dalībvalsts otrai, tad piegādātāja dalībvalsts piegādāto produktu iegrāmato ar nulles vērtību, un galamērķa dalībvalsts tos iegrāmato kā ieņēmumus nosūtīšanas mēnesī, izmantojot cenu, kas aprēķināta saskaņā ar pirmo daļu.

4. Izmaksas, kas, saskaņā ar Savienības noteikumiem iepērkot produktus, radušās vai iekasētas saistībā ar 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajām fiziskajām darbībām, iegrāmato kā izdevumus vai ieņēmumus saistībā ar tehniskām izmaksām atsevišķi no iepirkuma cenas.

5. Daudzumus, kas atrodas krājumos grāmatvedības gada beigās un kas jāpārnes uz nākamo grāmatvedības gadu, Deleģētās regulas (ES) Nr. 907/2014 3. panta 3. punkta a) apakšpunktā minētajos finanšu pārskatos iegrāmato ar to vidējo uzskaites vērtību (pārņemšanas vērtība), kas noteikta mēneša pārskatā par grāmatvedības gada pēdējo mēnesi.

6. Daudzumus, ko ievieto noliktavā un kas tiek atzīti par neatbilstošiem glabāšanai noteiktajām prasībām, laikā, kad tos izved no noliktavas, iegrāmato kā pārdotus par tādu pašu cenu, pār kādu tie tika iepirkti.

Taču tad, ja faktiskās izvešanas laikā ir izpildīti nosacījumi, lai varētu piemērot VI pielikuma b) punktu, par preču izvešanu iepriekš apspriežas ar Komisiju.

▼B

7. Ja kontā uzrādītā bilance ir pozitīva, to atņem no kārtējā grāmatvedības gada izdevumiem.
8. Ja standarta summas, maksājuma termiņi, procentu likmes vai citi elementi, ko izmanto aprēķinos, mainās pēc mēneša pirmā datuma, jaunos elementus fiziskajām darbībām piemēro, sākot ar nākamo mēnesi.

5. pants

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

I PIELIKUMS

FINANSIĀLO IZMAKSU KOMPENSĒŠANAS LIKMJU
APRĒĶINĀŠANA

(3. panta 1. punkta a) apakšpunkts)

I. PIEMĒROJAMĀS PROCENTU LIKMES

1. Lai aprēķinātu finansiālo izmaksu summu, kas ELGF jāsedz par naudas līdzekļiem, ko dalībvalstis mobilizējušas, lai iepirktu produktus, Komisija katra grāmatvedības gada sākumā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 20. panta 4. punktu nosaka visai Savienībai vienādu procentu likmi. Šī vienotā procentu likme atbilst vidējām 3 mēnešu un 12 mēnešu *EURIBOR* nākotnes procentu likmēm, kas reģistrētas 6 mēnešu atsaucē periodā, kurš jānosaka Komisijai un kam jāpiemēro svēruma koeficients – attiecīgi viena trešdaļa un divas trešdaļas.
2. Lai noteiktu konkrētajam grāmatvedības gadam piemērojamās procentu likmes, dalībvalstis Komisijai pēc tās pieprasījuma ne vēlāk kā šajā pieprasījumā noteiktajā termiņā paziņo vidējo procentu likmi, ko tās faktiski uzņēmušās 1. punktā minētajā atsaucē periodā. Minētos datus dalībvalstis paziņo, izmantojot Komisijas noteikto veidlapu.

Ja dalībvalsts pirmajā daļā minētajā termiņā, izmantojot noteikto veidlapu, savu paziņojumu nebūs iesniegusi, tiks uzskatīts, ka piemērojamā likme, ko šī dalībvalsts ir uzņēmusies, ir 0 %.

Ja dalībvalsts paziņo, ka tai procentu izmaksas neradās, jo attiecīgajā atsaucē periodā tai lauksaimniecības produktu intervences krājumos nebija, Komisija nosaka šo likmi, pamatojoties uz vidējām atsaucē procentu likmēm šā punkta pirmajā daļā minētā atsaucē perioda laikā un paaugstinot tās par 1 procenta punktu. Šīs atsaucē procentu likmes ir šādas:

- a) dalībvalstīm, kuru valūta ir euro, starpbanku aizņēmumu procentu likme trīs mēnešos (*EURIBOR*);
- b) dalībvalstīm, kuru valūta nav euro, starpbanku aizņēmumu procentu likme trīs mēnešos, kas piemērojama katrā dalībvalstī (*IBOR*).

Ja attiecībā uz visu atsaucē periodu nav pieejamas visas ►C1 1. punktā minētās ◀ atsaucē procentu likmes vai *EURIBOR* likmes, izmanto attiecībā uz šo periodu pieejamās likmes.

3. Katrai attiecīgajai dalībvalstij procentu likmi, kas noteikta, pamatojoties uz ►C1 2. punkta noteikumiem ◀, salīdzina ar vienoto procentu likmi, kas noteikta, pamatojoties uz ►C1 1. punkta noteikumiem. ◀ Katrai dalībvalstij piemēro zemāko no šīm divām procentu likmēm.

Procentu likmes, kas katram grāmatvedības gadam noteiktas Komisijas Īstenošanas regulā, kura pieņemta, pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. 1306/2013 20. panta 4. punktu, noapaļo līdz vienai decimāldaļai.

II. FINANSIĀLO IZMAKSU APRĒĶINĀŠANA

1. Finansiālo izmaksu aprēķināšanu sadala atbilstīgi Komisijas noteikto procentu likmju derīguma periodiem saskaņā ar I iedaļā paredzētajiem noteikumiem.

▼B

2. Finansiālās izmaksas, kas minētas 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā, aprēķina, dalībvalsts procentu likmes piemērojot vidējai iepirkta produkta vērtībai tonnā un pēc tam reizinot iegūto skaitli ar vidējiem krājumiem attiecīgajā grāmatvedības gadā.

Vidējo produkta vērtību tonnā aprēķina, dalot grāmatvedības gada pirmajā dienā krājumos esošo produktu vērtības un šā gada laikā iepirkto produktu vērtības summu ar grāmatvedības gada pirmajā dienā krājumos esošo produktu daudzumu un šā gada laikā iepirkto produktu daudzumu summu.

Vidējos krājumus grāmatvedības gadā aprēķina, katra mēneša sākuma un katra mēneša beigu krājumu summu dalot ar skaitli, kas vienāds ar divkāršu grāmatvedības gada mēnešu skaitu.

3. Ja kādam produktam ir noteikts vērtības samazināšanas koeficients saskaņā ar V pielikuma 1. punktu, grāmatvedības gada laikā iepirkto produktu vērtību aprēķina, no iepirkuma cenas atņemot vērtības samazināšanas summu, ko iegūst, piemērojot iepriekš minēto koeficientu.
4. Produktiem, kuriem otra vērtības samazināšana ir noteikta atbilstīgi V pielikuma 3. punkta otrajai daļai, vidējo krājumu aprēķinu veic pirms datuma, kad stājas spēkā katra vērtības samazināšana, ko ņem vērā vidējās vērtības noteikšanai.
5. Ja noteikumos, kas reglamentē tirgus kopīgo organizāciju, paredzēts, ka maksājumu par maksājumu aģentūras iepirkto produktu nevar veikt, kamēr nav pagājis vismaz viens mēnesis pēc pārņemšanas datuma, aprēķinātos vidējos krājumus samazina par šādā aprēķinā iegūtu daudzumu:

$$\frac{Q \times N}{12}$$

kur:

Q = grāmatvedības gada laikā iepirktie daudzumi,

N = minimālais mēnešu skaits līdz maksājumam.

Šajā aprēķinā par maksājuma termiņu uzskata noteikumos paredzēto minimālo termiņu. Uzskata, ka mēnesī ir trīsdesmit dienas. Tā mēneša daļa, kas pārsniedz 15 dienas, tiek uzskatīta par veselu mēnesi; tā mēneša daļa, kas ir vienāda ar 15 dienām vai mazāka, šajā aprēķinā netiek ņemta vērā.

Ja grāmatvedības gada beigās vidējo krājumu aprēķinā pēc tam, kad veikts pirmajā daļā minētais samazinājums, rezultāts ir negatīvs, šo negatīvo atlikumu atņem no vidējiem krājumiem, kas aprēķināti nākamajam grāmatvedības gadam.

III. ĪPAŠI NOTEIKUMI MAKSĀJUMU AĢENTŪRU KOMPETENCĒ

1. Ja attiecībā uz maksājumu aģentūru veikto produktu pārdošanu noteikumos, kas reglamentē tirgus kopīgo organizāciju, vai paziņojumos par uzaicinājumu piedalīties šādu produktu izsolēs ir noteikts termiņš, kurā produkta pircējam pēc samaksāšanas tie ir jāizved, un ja šis termiņš pārsniedz 30 dienas, maksājumu aģentūru saskaņā ar II iedaļu aprēķinātās finansiālās izmaksas to grāmatojumos samazina par šādā aprēķinā iegūtu summu:

▼B

$$\frac{V \times J \times i}{365}$$

kur:

V = pircēja samaksātā summa,

J = dienu skaits no maksājuma saņemšanas dienas līdz produkta izvešanai, no šī skaita atņemot 30 dienas,

i = grāmatvedības gadā piemērojamā procentu likme.

2. Ja attiecībā uz maksājumu aģentūru veiktu lauksaimniecības produktu pārdošanu, piemērojot īpašus Savienības noteikumus, faktiskais maksājuma termiņš pēc šo produktu izvešanas pārsniedz 30 dienas, maksājumu aģentūru saskaņā ar II iedaļu aprēķinātās finansiālās izmaksas to grāmatojumos palielina par šādā aprēķinā iegūtu summu:

$$\frac{M \times D \times i}{365}$$

kur:

M = summa, kas pircējam jāmaksā,

D = dienu skaits no produkta izvešanas dienas līdz maksājuma saņemšanas dienai, no šī skaita atņemot 30 dienas,

i = grāmatvedības gadā piemērojamā procentu likme.

3. Katra grāmatvedības gada beigās 1. un 2. punktā paredzētās finansiālās izmaksas ieegrāmāto šā lauksaimniecības finanšu gada pārskatā attiecībā uz tām dienām, kas jāņem vērā līdz minētajam datumam, un atlikumu ieegrāmāto jaunajā grāmatvedības gadā.

II PIELIKUMS

FIZISKĀS DARBĪBAS, UZ KURĀM ATTIECAS STANDARTA SUMMAS

(3. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

Labība un rīsi

I. PIENĒMŠANA UN IEVIETOŠANA NOLIKTAVĀ

- a) fiziska labības pārvietošana no transportlīdzekļa līdz glabāšanas vietai (tvertnē vai glabāšanas nodalījumā) – pirmā nodošana;
- b) svēršana;
- c) paraugu ņemšana/analīzes/kvalitātes noteikšana.

II. GLABĀŠANA

- a) telpu īre saskaņā ar līgumcenu;
- b) apdrošināšanas izmaksas (ja nav ietvertas a) apakšpunktā);
- c) kaitēkļu apkarošanas izmaksas, lai nodrošinātu uzglabājamā produkta sākotnējo kvalitāti (ja nav ietvertas a) apakšpunktā);
- d) ikgadējā inventarizācija (ja nav ietverta a) apakšpunktā);
- e) ventilācija, ja tāda ir (ja nav ietverta a) apakšpunktā).

III. IZVEŠANA NO NOLIKTAVAS

- a) labības svēršana;
- b) paraugu ņemšana/analīzes (ja to sedz no intervences);
- c) fiziskā izvešana un labības iekraušana pirmajā transportlīdzeklī.

Liellopu/teļa gaļa

I. PRODUKTU PIENĒMŠANA, ATKAULOŠANA UN IEVIETOŠANA NOLIKTAVĀ (ATKAULOTA GAĻA)

- a) neatkaulotas gaļas kvalitātes kontrole;
- b) neatkaulotas gaļas svēršana;
- c) apstrāde;
- d) atkaulošanas līgumizmaksas, ieskaitot:
 - i) sākotnējo atdzesēšanu,
 - ii) transportēšanu no intervences glabāšanas vietas līdz izciršanas telpām (ja vien pārdevējs nenogādā precī līdz izciršanas telpām);
 - iii) atkaulošanu, aplīdzināšanu, svēršanu, iepakojšanu un ātro sasaldēšanu;
 - iv) sagrieztu gabalu pagaidu glabāšanu, iekraušanu, pārvešanu un atkaļvešanu intervences glabāšanas vietas saldētavā;
 - v) iepakojuma materiāla izmaksas: polietilēna maisi, kastes, apvalki;

▼B

vi) kaulu, tauku gabalu un citu izciršanas telpās palikušo atgriezumumu vērtību (ienākumus atņem no izmaksām).

II. GLABĀŠANA

- a) telpu īre saskaņā ar līgumcenu;
- b) apdrošināšanas izmaksas (ja nav ietvertas a) apakšpunktā);
- c) temperatūras kontrole (ja nav ietverta a) apakšpunktā);
- d) ikgadējā inventarizācija (ja nav ietverta a) apakšpunktā).

III. IZVEŠANA NO NOLIKTAVAS

- a) svēršana;
- b) kvalitātes kontrole (ja to sedz no intervences);
- c) gaļas nodošana no saldētavas uz noliktavas iekraušanas platformu.

Sviests

I. PIENĒMŠANA UN IEVIETOŠANA NOLIKTAVĀ

- a) sviesta pārvietošana no transportlīdzekļa līdz glabāšanas vietai;
- b) svēršana un iesaiņojumu identifikācija;
- c) paraugu ņemšana/kvalitātes kontrole;
- d) ievietošana saldētavā un sasaldēšana;
- e) otrreizējā paraugu ņemšana/kvalitātes kontrole pārbaudes perioda beigās.

II. GLABĀŠANA

- a) telpu īre saskaņā ar līgumcenu;
- b) apdrošināšanas izmaksas (ja nav ietvertas a) apakšpunktā);
- c) temperatūras kontrole (ja nav ietverta a) apakšpunktā);
- d) ikgadējā inventarizācija (ja nav ietverta a) apakšpunktā).

III. IZVEŠANA NO NOLIKTAVAS

- a) svēršana un iesaiņojumu identifikācija;
- b) sviesta pārvietošana no saldētavas uz noliktavas iekraušanas platformu, ja transportēšanu veic konteinerā, vai iekraušana uz noliktavas platformas, ja transportlīdzeklis ir kravas automobilis vai dzelzceļa vagonis.

IV. ĪPAŠA ETIĶETĒŠANA VAI MARĶĒŠANA

Ja šī etiķetēšana ir obligāta saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par produktu realizāciju.

Vājpiena pulveris

I. PIENĒMŠANA UN IEVIETOŠANA NOLIKTAVĀ

- a) vājpiena pulvera pārvietošana no transportlīdzekļa līdz noliktavas telpai;
- b) svēršana;
- c) paraugu ņemšana/kvalitātes kontrole;
- d) marķējuma un iesaiņojuma kontrole.

▼B

II. GLABĀŠANA

- a) telpu īre saskaņā ar līgumcenu;
- b) apdrošināšanas izmaksas (ja nav ietvertas a) apakšpunktā);
- c) temperatūras kontrole (ja nav ietverta a) apakšpunktā);
- d) ikgadējā inventarizācija (ja nav ietverta a) apakšpunktā).

III. IZVEŠANA NO NOLIKTAVAS

- a) svēršana;
- b) paraugu ņemšana/preču kontrole (ja to sedz no intervences);
- c) vājpiena pulvera pārvietošana līdz noliktavas iekraušanas platformai un iekraušana (izņemot nostiprināšanu) transportlīdzeklī, ja transportlīdzeklis ir kravas automobilis vai dzelzceļa vagonis; vājpiena pulvera pārvietošana līdz noliktavas iekraušanas platformai, ja transportēšanu veic citā transportlīdzeklī, piemēram, konteinerā.

IV. ĪPAŠA ETIĶETĒŠANA VAI MARĶĒŠANA

Ja šī etiķetēšana ir obligāta saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par produktu realizāciju.

III PIELIKUMS

SAVIENĪBAS STANDARTA SUMMAS

(3. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

I. PIEMĒROJAMĀS STANDARTA SUMMAS

1. Visai Savienībai vienādas standarta summas attiecībā uz katru produktu nosaka, pamatojoties uz zemākajām izmaksām, kas reģistrētas atsaucē perioda laikā no n gada 1. oktobra līdz nākamā gada 30. aprīlim.
2. "Reģistrētās izmaksas" ir izmaksas par II pielikumā minētajām fiziskajām darbībām, kas veiktas atsaucē perioda laikā, pamatojoties uz šo darbību atsevišķu rēķinu apmaksu vai arī uz līgumu par šīm darbībām. Ja attiecībā uz kādu produktu atsaucē periodā pastāv krājumi, bet nav notikusi ne ievietošana, ne izvešana, var izmantot atsaucē uz izmaksām, kas norādītas šā produkta glabāšanas līgumos.

Izmaksas par pieņemšanu un ievietošanu noliktavā (I) un par izvešanu no noliktavas (III) paziņo par attiecīgā produkta tonnu par katru atsevišķu darbību (a, b, c,...), kā noteikts II pielikumā. Glabāšanas izmaksas (II) paziņo katru mēnesi par katru glabāto tonnu katrai atsevišķai darbībai (a, b, c,...), kā noteikts II pielikumā.

3. Ne vēlāk kā 10. maijā dalībvalstis paziņo Komisijai par 2. punktā minētajām izmaksām, kas radušās atsaucē perioda laikā saistībā ar II pielikumā minētajām darbībām. 1. punktā minētās standarta summas nosaka euro, pamatojoties uz šo izmaksu vidējo svērto vērtību, kas reģistrēta atsaucē perioda laikā vismaz četrās dalībvalstīs, kurās izmaksas par attiecīgo fizisko darbību ir viszemākās, ja tajās glabāšanā esošie daudzumi atbilst vismaz 33 % no vidējiem kopējiem attiecīgā produkta daudzumiem atsaucē periodā. Pretējā gadījumā svērumā iekļauj citu dalībvalstu izmaksas, kamēr ir sasniegti 33 % no glabāšanā esošajiem daudzumiem.
4. Ja attiecīgā produkta ievietošanu intervences krājumos veic mazāk nekā četras valstis, standarta summas attiecībā uz šo produktu nosaka, pamatojoties uz izmaksām, kas reģistrētas attiecīgajās dalībvalstīs. Tomēr galīgā standarta summa attiecībā uz šo produktu nevar atšķirties vairāk par 2 % no summas, kas noteikta iepriekšējam gadam.
5. Ja uzglabātā produkta izmaksas, ko paziņojusi kāda dalībvalsts un kas izmantotas 3. un 4. punktā minētajos aprēķinos, divreiz pārsniedz citu dalībvalstu paziņoto izmaksu vidējo aritmētisko, šīs izmaksas pielīdzina šim vidējam aritmētiskajam.
6. Izmaksas, ko izmanto 3. un 4. punktā minētajos aprēķinos, tiek svērtas, pamatojoties uz uzglabātajiem daudzumiem dalībvalstīs, kas iekļautas aprēķinos.
7. To dalībvalstu paziņotās izmaksas, kuru valūta nav euro, konvertē euro valūtā, pamatojoties uz šo valstu valūtas vidējo kursu 1. punktā minētā atsaucē perioda laikā.

II. ĪPAŠI NOTEIKUMI

1. Standarta izvešanas summu var palielināt par summu, kas jāaprēķina Komisijai, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 20. panta 4. punktu, ar

▼B

nosacījumu, ka dalībvalsts attiecībā uz visu grāmatvedības gadu un visiem viena produkta krājumiem iesniedz paziņojumu, kurā tā atsakās no atbilstošo pielaišanas robežvērtību piemērošanas, kas minētas Deleģētās regulas (ES) Nr. 907/2014 4. panta 2. punktā, un garantē daudzumu.

Šo paziņojumu adresē Komisijai, un tai jānonāk Komisijā, pirms tā saņem pirmo ikmēneša deklarāciju par attiecīgā grāmatvedības gada izdevumiem, vai, ja attiecīgais produkts nav intervences uzglabāšanā grāmatvedības gada sākumā, ne vēlāk kā nākamajā mēnesī pēc tam, kad produkts pirmo reizi ievietots noliktavā.

Pirmajā daļā paredzēto palielinājumu aprēķina, attiecīgā produkta salīdzināmo robežlielumu, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1308/2013 7. pantā, reizinot ar pielaišanas robežvērtību, kas šim produktam noteikta Deleģētās regulas (ES) Nr. 907/2014 IV pielikumā.

2. Ja attiecīgie daudzumi netiek fiziski pārvietoti, standarta summas izdevumiem par ieviešanu noliktavā un izvešanu no tās samazina attiecībā uz visiem produktiem krājumos, izņemot liellopu/teļa gaļu, izmantojot šādus koeficientus.

Produkts	Ieviešana noliktavā	Izvešana no noliktavas
Graudaugi	36,50 %	22,80 %
Rīsi	17,50 %	20,30 %
Sviests	25,90 %	22,20 %
Vājpiena pulveris	21,00 %	35,10 %

3. Komisija var saglabāt standarta summas, kas iepriekš noteiktas attiecībā uz kādu produktu, ja nav notikusi intervences glabāšana vai tā nenotiks kārtējā grāmatvedības gada laikā.

▼B

IV PIELIKUMS

**ĪPAŠI ELEMENTI, KURI JĀIEVĒRO ATTIECĪBĀ UZ IZDEVUMIEM
UN IEŅĒMUMIEM, KAS SAISTĪTI AR LIELLOPU UN TEĻA GAĻU**

(3. panta 1. punkta c) apakšpunkts)

Lai piemērotu VI pielikumā un VII pielikuma 2. punkta a) un c) apakšpunkta noteikumus, pamata cena atkaulotai liellopu gaļai ir Regulas (ES) Nr. 1308/2013 7. pantā minētais salīdzināmais robežlielums, kam piemērots koeficients 1,47.

V PIELIKUMS

GLABĀTO PRODUKTU VĒRTĪBAS SAMAZINĀŠANA

(3. panta 1. punkta e) apakšpunkts)

1. Ja attiecībā uz kādu produktu intervences glabāšanā paredzamā pārdošanas cena ir zemāka par tā iepirkuma cenu, brīdī, kad veic tā iepirkšanu, piemēro vērtības samazināšanas procentu, ko sauc par "k koeficientu". Šo koeficientu katram produktam nosaka katra grāmatvedības gada sākumā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 20. panta 4. punktu.
2. Vērtības samazināšanas procents nepārsniedz attiecīgā produkta iepirkuma cenas un paredzamās realizācijas cenas starpību.
3. Komisija var ierobežot vērtības samazināšanu iepirkšanas brīdī līdz daļai no procenta, kas aprēķināts saskaņā ar 2. punktu. Šī daļa nevar būt mazāka par 70 % no vērtības samazinājuma, kas noteikts saskaņā ar 1. punktu.

Tādos gadījumos katra grāmatvedības gada beigās Komisija veic otru vērtības samazināšanu saskaņā ar 5. punktā norādīto metodi.

4. Vērtības samazināšanas gadījumos, kas minēti 3. punkta otrajā daļā, Komisija pirms katra grāmatvedības gada sākuma nosaka vispārējās vērtības samazināšanas summas katram produktam un katrai dalībvalstij.

Šajā nolūkā krājumos glabāto produktu paredzamo pārdošanas cenu salīdzina ar pārņemšanas vērtību, kas novērtēta katram produktam un katrai dalībvalstij. Vispārējās vērtības samazināšanas summas katram attiecīgajam produktam un katrai attiecīgajai dalībvalstij iegūst, starpību starp novērtēto pārņemšanas vērtību un paredzamo pārdošanas cenu reizinot ar krājumos novērtētajiem daudzumiem grāmatvedības gada beigās.

5. Intervences krājumos glabāto daudzumu un pārņemšanas vērtību novērtēšanu katram produktam un katrai dalībvalstij veic, pamatojoties uz dalībvalstu paziņojumiem, kas Komisijai nosūtīti ne vēlāk kā n+1 gada 7. septembrī attiecībā uz produktiem krājumos tā paša gada 30. septembrī, iekļaujot šādu informāciju:

- daudzumi, kas iepirkti no n gada 1. oktobra līdz n+1 gada 31. augustam,
- daudzumi krājumos n+1 gada 31. augustā,
- n+1 gada 31. augustā krājumos glabāto produktu vērtība euro,
- paredzētie daudzumi krājumos n+1 gada 30. septembrī,
- laikā no n+1 gada 1. līdz 30. septembrim iepirktie paredzētie daudzumi,
- laikā no n+1 gada 1. līdz 30. septembrim iepirkto daudzumu lēstā vērtība euro.

6. Lai aprēķinātu vērtības samazinājumu grāmatvedības gada beigās, dalībvalstu, kuru valūta nav euro, valsts valūtā paziņotās vērtības konvertē euro valūtā, izmantojot likmes, kas ir spēkā dienā, kad tiek aprēķinātas attiecīgā grāmatvedības gada beigu vispārējās vērtības samazinājuma summas.
7. Komisija vispārējās vērtības samazinājuma summas katram produktam paziņo visām attiecīgajām dalībvalstīm, lai tās varētu iekļaut šīs summas savā pēdējā mēneša izdevumu deklarācijā, ko tās iesniedz ELFLA par attiecīgo grāmatvedības gadu.

*VI PIELIKUMS***IZTRŪKSTOŠO DAUDZUMU NOVĒRTĒŠANA**

(4. panta 1. punkta a) apakšpunkts)

Ievērojot IV pielikumā noteiktos īpašos noteikumus, iztrūkstošo daudzumu vērtību aprēķina saskaņā ar šādiem nosacījumiem.

- a) Ja ir pārsniegtas Deleģētās regulas (ES) Nr. 907/2014 4. panta 2. punktā minētās pielaišanas robežvērtības attiecībā uz glabāšanu vai produktu pārstrādi vai ja iztrūkstošos daudzumus konstatē pēc zādzības vai citiem nosakāmiem iemesliem, iztrūkstošo daudzumu vērtību aprēķina, reizinot šos daudzumus ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 7. pantā minēto katram produktam piemērojamo salīdzināmo robežlielumu, kas ir spēkā par standarta kvalitāti tā grāmatvedības gada pirmajā dienā, kurā ir pārsniegtas pielaišanas robežvērtības vai kurā ir konstatēti iztrūkstošie daudzumi, un palielina to par 5 %.
- b) Ja iztrūkstošo daudzumu konstatēšanas dienā vidējā tirgus cena par standarta kvalitāti glabāšanas dalībvalstī ir augstāka par 105 % no Regulas (ES) Nr. 1308/2013 7. pantā minētā pamata salīdzināmā robežlieluma, līgumslēdzēji atlīdzina intervences aģentūrām dalībvalstī reģistrēto tirgus cenu, ko palielina par 5 %.

Vidējo tirgus cenu nosaka dalībvalsts, pamatojoties uz informāciju, ko tā regulāri paziņo Komisijai.

Starpību starp summām, kas iekasētas, piemērojot tirgus cenu, un daudzumiem, kurus ELGF iegādājies, piemērojot Regulas (ES) Nr. 1308/2013 7. pantā minēto salīdzināmo robežlielumu, pārskaita Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondam grāmatvedības gada beigās kopā ar citiem kredīta elementiem.

- c) Ja iztrūkstošos daudzumus konstatē pēc produktu nodošanas vai transportēšanas no intervences glabāšanas vietas vai maksājumu aģentūras nozīmētas glabāšanas vietas uz citu glabāšanas vietu un ja attiecīgajos Savienības tiesību aktos nav noteikta īpaša vērtība, iztrūkstošo daudzumu vērtību nosaka saskaņā ar a) punktu.

*VII PIELIKUMS***BOJĀTO VAI IZNĪCINĀTO DAUDZUMU NOVĒRTĒŠANA**

(4. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

1. Ja vien īpašos Savienības noteikumos nav paredzēts citādi, produktu uzskata par bojātu, ja tas vairs neatbilst kvalitātes prasībām, kas piemērotas tā iepirkšanas brīdī.
2. Bojāto vai iznīcināto daudzumu vērtību aprēķina atkarībā no iemesla saskaņā ar šādiem nosacījumiem:
 - a) negadījumi – ja vien IV pielikumā nav paredzēti īpaši noteikumi, negadījumu skarto produktu vērtību aprēķina, reizinot attiecīgos daudzumus ar spēkā esošo pamata salīdzināmo robežlielumu, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1308/2013 7. pantā, par standarta kvalitāti kārtējā grāmatvedības gada pirmajā dienā, samazinot to par 5 %;
 - b) dabas katastrofas – skarto daudzumu vērtību nosaka ar Komisijas īstenošanas aktu, kas jāpieņem saskaņā ar 4. panta 2. punkta trešo daļu;
 - c) slikti glabāšanas apstākļi, jo īpaši saistībā ar nepiemērotām glabāšanas metodēm – produkta vērtību iegrāmato saskaņā ar VI pielikuma a) un b) punktu;
 - d) pārāk ilgs glabāšanas periods – produkta uzskaites vērtību nosaka, pamatojoties uz pārdošanas cenu produkta realizācijas brīdī atbilstīgi Komisijas īstenošanas aktam, kas jāpieņem saskaņā ar 4. panta 2. punkta trešo daļu.

Lēmumu par pārdošanu pieņem saskaņā ar attiecīgajam produktam piemērojamiem lauksaimniecības nozares tiesību aktiem. No pārdošanas gūtos ieņēmumus iegrāmato attiecībā uz to mēnesi, kad notikusi produkta izvešana.

VIII PIELIKUMS

**GRĀMATVEDĪBAS NOTEIKUMI, KO PIEMĒRO TIEM NOLIKTAVĀ
IEVIETOTAJIEM PRODUKTIEM, KURU PĀRŅEMŠANA IR
ATTEIKTA**

(4. panta 1. punkta c) apakšpunkts)

1. Ja vien īpašos Savienības noteikumos nav paredzēts citādi, ievešanas, izvešanas, glabāšanas un finansēšanas izmaksas, kuras ir iegrāmatotas attiecībā uz katru no atteiktajiem daudzumiem, atskaita un iegrāmato atsevišķi saskaņā ar šādiem nosacījumiem:
 - a) atskaitāmos ievešanas un izvešanas izdevumus aprēķina, atteiktos daudzumus reizinot ar izvešanas mēnesī spēkā esošajām attiecīgajām standarta summām;
 - b) atskaitāmos glabāšanas izdevumus aprēķina, reizinot noraidītos daudzumus ar mēnešu skaitu starp ievešanu un izvešanu un izvešanas mēnesī spēkā esošo attiecīgo standarta summu;
 - c) atskaitāmās finansiālās izmaksas aprēķina, atteiktos daudzumus reizinot ar mēnešu skaitu starp ievešanu un izvešanu pēc tam, kad atskaitīts nokavēto mēnešu skaits maksājumam, kas bija piemērojams pie ievešanas, reizinot ar izvešanas mēnesī piemērojamo finansēšanas likmi, kas dalīta ar 12, un reizinot ar pārnesto krājumu vidējo uzskaites vērtību grāmatvedības gada sākumā vai ar pārnesto krājumu vidējo uzskaites vērtību pirmajā deklarēšanas mēnesī, ja nepastāv pārnesto krājumu vidējā uzskaites vērtība.
2. Izmaksas, kas minētas 1. punktā, iegrāmato pie izvešanas mēneša fiziskajām darbībām.